

קבלת שבת שבת זיקה תשע"ז

פרשת 'לך לך'

זיקרה • גן-יבנה
זהות יהודית-ישראלית קהילתית

י' בחשוון תשע"ז - 11.11.16

אדון עולם אשר מלך
בטרם כל יציר נברא
לעת נעשה בחפצו כל
אזי מלך שמו נקרא.

ואחרי ככלות הכל
לבדו ימלוך נורא
והוא היה, והוא הווה
והוא יהיה בתפארה

והוא אחד ואין שני
להמשילו להחבירה.
בלי ראשית בלי תכלית
ולו העוז והמשרה.

והוא אלי וחי גואלי
וצור חבלי בעת צרה.
והוא נסי ומנוסי
מנת כוסי ביום אקרא

הִלְלוּ-יָהּ בְּצִלְצְלֵי-שְׁמַע
הִלְלוּ-יָהּ בְּצִלְצְלֵי תְרוּעָה.
כֹּל הַנְּשָׁמָה, תְּהַלֵּל יָהּ
הִלְלוּ-יָהּ

היהדות היא **דת הזמן** והיא שואפת לקדש את הזמן.
בעוד שלאדם שעיקר מעייניו נתונים למרחב נראה הזמן
כרציפות בלתי משתנה וחוזרת על עצמה, הרי המקרא
חש ומדגיש את ייחוד כל רגעי הזמן. אין שעה זהה
לזולתה. כל שעה היא יחידה, מיוחדת, אין כמוה, והיא
יקרה עד אין שיעור. על כן ניתן לאפיין את הפולחן
היהודי כאמנות הצורות המשמעותיות שבמזמן –
כאדריכלות הזמן.

משמעות השבת היא – לחוג את הזמן ולא את המרחב.
ששת ימים אנו חיים תחת יד הרודנות של הדברים אשר
במרחב; ביום השבת אנו משתדלים לקשר עצמנו
לקדושה שבזמן. ביום הזה אנו נקראים להיות חלק
מנצחיות הזמן, לפנות עצמנו מן התוצאות של היצירה
ולפנות אל סוד היצירה; להיפנות מעולם הבריאה
ולפנות אל בריאת העולם...

העמל הוא בבחינת אומנות ואילו המנוחה השלמה היא
בבחינת אמנות, ואין היא באה אלא בשעה שיש אחדות
בין הגוף, המחשבה והדמיון. היום השביעי הוא בבחינת
ארמון שאנו בונים בזמן – כל הבא לתוכו – מלך. לא יום
מסוים הוא בלוח, אלא ברוח. קירותיו העשויים מנשמה,
משמחה וממידת ההתאפקות. אנו חשים כאילו אנו
שורים בתוך השבת ולא כאילו השבת שרויה בתוכנו.

הרב אברהם יהושע השל.

הללויה חלב ודבש/שמרית אור
הללויה לעולם,
הללויה ישירו כולם
במילה אחת בודדה
הלב מלא בהמון תודה
והולם גם הוא - איזה עולם נפלא.

הללויה עם השיר,
הללויה על יום שמאיר,
הללויה על מה שהיה,
ומה שעוד לא היה - הללויה.

הללויה לעולם
הללויה ישירו כולם
והענבלים הגדולים
יהדהדו בהמון צלילים
ואתנו הם יאמרו, הללויה.

הללויה עם השיר...

הללויה על הכל
הללו על מחר ואתמול
הללויה, ותנו יד ביד
ושירו מלב אחד - הללויה.

נגילה הללויה

נגילה הללויה נגילה בא זמן הגאָלה
אל שדי קבץ נדחי יידי וגרש משנאי
נפשי בהם געלה
נגילה הללויה נגילה בא זמן הגאָלה
שלח לי בן ישי גואלי ובנה לי בית היכלי
באויבי עשה כלה
נגילה הללויה נגילה בא זמן הגאָלה

אמר רבי אלעזר אמר רבי חנינא :
תלמידי חכמים מרבים שלום בעולם
שנאמר וכל בניך למודי ה' ורב שלום
בניך

אל תקרי בניך אלא בוניך
שלום רב לאוהבי תורתך ואין למו מכשול
יהי שלום בחילך שלוה בארמנותיך
למען אחי ורעי אדברה נא שלום בך
למען בית ה' אלהינו אבקשה טוב לך .
ה' עוז לעמו יתן ה' יברך את עמו בשלום:
(מסכת ברכות ס"ד)

הללויה/לאונרד כהן
שמעתי שדוד הנעים
אקורד פלאים לאלוהים
ושאתה שונא תווים ידוע .
אקורד עגום ומסתורי ,
מינור נופל, מז'ור ממריא ,
ומלך מבולבל שר הללויה .
הללויה, הללויה, הללויה, הללויה .
אני זוכר, לפני שנים ,
לחשת לי מה קורה בפנים ,
אבל עכשיו המעבר מנוע .
ואיך הייתי פעם נע
בתוך תוכך עם היונה ,
ואיך נשמנו יחד הללויה .
הללויה, הללויה, הללויה, הללויה .
וגם אם דבר האל צדק ,
האהבה עזרה לי רק
לשלוף לפני כל אקדוחן פרוע .
לא שיר תלונה אני לך שר ,
לא שיר צליין קדוש מואר ,
רק שיר שבור וקר של הללויה .
הללויה, הללויה, הללויה, הללויה.

הללויה/ יענקל'ה גלפז

אדם חוזר וקציר יומו
צנוע הוא ודל ,
ועל גבו צרות החול
עומסות לו כמגדל .
ולפניו רואה פתאום
את שתי עיניה של ביתו
והוא אז שר, והן איתו
שרות הללויה .

הללויה, וזה השיר
עולה מכל פינות העיר
כשהאדם ושתי עיני ביתו
שרים הללויה .

שכינה, מקור החיים והברכה,
מי יתן ובמשכן זה של שבת ושל שלום נוכל
להתברך בשירה, בתפילה, בחיזוק ובשלווה.
נוכל לשמוח במה שאנו יודעים, במה שאנו
לומדים ובמה שאנחנו מלמדים אחד את השני.
שהביישנים בינינו יימצאו את קולם ושאלה
החשים מבודדים, ידעו שניתן למצוא כאן
קהילה. שנזכור תמיד שאנחנו אבות אבותיו
של העתיד ושכל מה שאנו עושים עכשיו, ולו
המעשה הקטן ביותר, משנה סדרי עולם.
וכשאנו מחברים את קולותינו ואת מרצנו בואו
נקרב את העולם בצעד אחד נוסף אל עבר
השלום.